

Stanowisko
Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego, Zarządu Sekcji Naukowej
Psychoterapii oraz Sekcji Naukowej Terapii Rodzin
Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego,
Konsultanta Krajowego ds. Psychiatrii Dzieci i Młodzieży,
Konsultanta Krajowego ds. Psychoterapii Dzieci i Młodzieży,
oraz Zarządu Związku Stowarzyszeń Polska Rada Psychoterapii

w sprawie Zarządzenia Nr 7/2020/DSOZ Prezesa NFZ z dnia 16 stycznia 2020 r.

W związku z wprowadzeniem w zarządzeniu Prezesa NFZ obowiązku aby świadczeniobiorca każdorazowo poświadczal swoim podpisem udział w odbytej sesji psychoterapii indywidualnej, psychoterapii rodzinnej, psychoterapii grupowej oraz sesji wsparcia psychospołecznego uważamy wprowadzenie tego przepisu za stygmatyzację pacjentów i szkodliwą ingerencję w proces terapeutyczny stojącą w sprzeczności ze standardami prowadzenia psychoterapii oraz wsparcia psychospołecznego dla dorosłych oraz dla dzieci i młodzieży.

1. Przepis ma charakter stygmatyzujący i dyskryminujący świadczeniobiorców korzystających z tej formy leczenia jaką jest psychoterapia. Leży w jaskrawej sprzeczności z współczesnym zasadami świadczenia pomocy w obszarze zdrowia psychicznego.
2. Przepis nie uwzględnia specyfiki psychoterapii. Zawód psychoterapeuty, tak jak zawód psychologa, jest zawodem zaufania społecznego. Wprowadzony przepis narusza istotę tych zawodów, czyli zaufanie osoby pacjenta do osoby psychoterapeuty. Współpraca psychoterapeuty i pacjenta jest w dużej mierze oparta na budowaniu zaufania. Wprowadzanie klimatu nieufności może destabilizować proces psychoterapii, przedłużać go i źle wpływać na efektywność oraz skuteczność.
3. W szczególny sposób przepis może szkodliwie wpływać na przypadku osób małoletnich, posiadających ograniczoną zdolność do czynności cywilno-prawnych, których udział w psychoterapii odbywa się za zgodą rodziców lub opiekunów. Konieczność każdorazowego poświadczania świadczenia przez opiekuna może ograniczyć lub uniemożliwić regularne korzystanie z terapii. Przede wszystkim jednak w przypadku dzieci potrzeby terapeutyczne nie zawsze pokrywają się z oceną rodziców. W sytuacji konieczności podpisywania wizyt, będzie to wymuszać na psychoterapeucie konieczność podporządkowania się stanowisku prezentowanemu przez rodziców, co niekiedy może odbywać się kosztem dziecka. Zwłaszcza w sytuacjach nieprawidłowej oceny potrzeb dziecka, nieprawidłowej relacji z dzieckiem, stosowania przemocy przez rodziców może to uniemożliwiać wprowadzanie jakichkolwiek modyfikacji i korekt terapeutycznych, a w efekcie niesienie skutecznej pomocy. Nie mniej poważne problemy mogą występować w przypadku pracy z osobami w wieku dojrzewania, które w sposób naturalny wykazują zachowania opozycyjne i buntownicze.
4. Analogiczne problemy mogą w szczególny sposób szkodzić prowadzeniu psychoterapii osób z zaburzeniami psychotycznymi, problemami uzależnienia, osób z nieprawidłową osobowością a także z zaburzeniami funkcji poznawczych o różnej etiologii.

Apelujemy o pilne uchylene wadliwego i szkodliwego przepisu wprowadzonego w paragrafie 18 punkt 4 Zarządzenia nr 7/2020/DSOZ Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia.

Nie wolno wykorzystywać świadczeniobiorców do realizowania zadań, które leżą w kompetencjach odpowiednich osób i instytucji: kierowników poradni, dyrektorów ZOZ i wyspecjalizowanych struktur kontroli NFZ.